

Ged tha mi measg nan caileagan
 Nach labhair rium mo chànan,
 Cha bhi mi air mo mhealladh ae',
 'S e leanas mise a Ghàilig.

Bha Mi'n Diugh air Banais.

Tachairt Chalein ri sheann leannan.

Bha mi 'n diugh air banais,
 Agus thachairt mo sheann leannan ritum,
 Cha robh i mar bu mhath leam ann an eann.

Ach thubhaint mi :

On, ou, an,
 An go, an ga, an go u mi,
 'S mo chridhe glan air tabhairt ua do dhéigh.

Fonn ann am Beurla :

"Hu ro, boys, hu ro, hu ro for the wedding."

Ach thionndaidh ise 'culaobh,
 'S bha neapigin na gùn aic'
 A chuir i air a sùilean ri fein;
 Ach thionndaidh i gu gaireach—
 " 'S a Chalein, de mar tha thu ? "
 "Tha mise na mo shlàint, am bheil thu fhein ? "

Ach thoisich i ri lachanaich,
 'S thug mi 'n t suil ud seachad bhuan,—
 Fear eile bha san amharc aice fhein;
 O, chunnaike mi tighinn fagusg e,
 'S cha dubhaint mi ach aon fhacal rith'—
 "Bha uair bha thu agam 's eha'n e 'n dingh e."

'S e sud mar a tha iad,
 Clann nigheanan an aite s',
 Bidh leannan ains gach eearna aca fhein;
 Fear ur an dingh 's am maireach,
 Ga 'n taghadh ach eo 's fhearr ac',
 'S cha'n fhaigh iad 'mach an nadar gu leir.